

oven i købet kalde det en krise. Det bliver stadig sværere for musikere at leve af deres arbejde.

Dette skyldes ikke blot en uambitiøs kulturpolitik fra regeringens side, det skyldes også de senere års udvikling på musikmarkedet. Salget af cd'er er f.eks. næsten halveret de sidste 2 år. Faldet i salget af cd'er skyldes primært den udbredte piratkopiering, den lovlige kopiering til eget brug og de nye måder at distribuere og indhente musik på, som er blevet meget udbredt de senere år, især via internettet.

Kompensationen til musikere har ikke været dækkende, langtfra endda. Derfor må vi i det danske samfund i almindelighed og blandt politikerne i særdeleshed gøre op, om vi ønsker en levende dansk musikscene i fremtiden.

Og lad mig vedrørende det danske musikliv aflive en myte: Kunst og kultur kan ikke blot overlades til markeds kræfter. Givet, at musikken ultimativt kommer os alle til gode – det er jo oplagt, hvor stor en betydning musik har for os alle – er det De Radikales opfattelse, at der bør laves koordinerede fremmende tiltag.

Det danske musikliv er simpelt hen for vigtigt til at overlades til markeds kræfterne, til et marked, som på ingen måde er perfekt, hvor laveste fællesnævner er det truende facit og kulturel fattigdom er den ultimative konsekvens.

Sammenfattende med hensyn til det, der er blevet sagt i dag i forbindelse med vores beslutningsforslag, vil jeg sige, at jeg er ked af, at forslaget ikke vinder tilslutning. Det tager vi til efterretning. Men vi glæder os til at se, hvad kulturministeren kommer med af initiativer på området efter konferencen den 12. maj, for kulturministeren er blevet citeret flere gange for at sige, at branchen har behov for en saltvandsindsprøjtning eller støtte.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg har meget svært ved at forstå, hvorfor man altid skal tro, at ved at man bliver ved med at tilføre et område nogle midler, bliver det bedre. Problemet er jo, at man skal vide, hvad målet er, før man kan se, hvad der er problemet. Man kan jo ikke bare poste en masse ressourcer ned i noget og så tro, at det bliver bedre af sig selv. Det er fuldstændig ulogisk.

Og jeg vil nok sige, at hr. Naser Khaders forslag går ud på at subventionere reklame for 10 mio. kr. Faktisk er der i 2002 blevet brugt 350 mio. kr. på musikområdet. Jeg tror nærmere, at man skal gå ind og se på, hvordan man kan omprioritere, som det hedder i dag; gå ind og se på, hvordan man kan omorganisere nogle af pengene.

Eksempelvis er der blevet givet 1 mio. kr. til udgivelser, musikdramatik har fået 5,3 mio. kr., koncertvirksomhed 5,2 mio. kr., amatørvirksomhed 3,2 mio. kr. og – nu kommer den – musikundervisning og efteruddannelse har fået 10,6 mio. kr.

Alt i alt må det jo kunne give noget i den store sammenhæng, så de 10 mio. kr. giver jeg ikke meget for.

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Naser Khader (RV):

Det er ikke dyrt at producere cd'er, det er jo ikke det, der er dyrt. Det, der koster, er at formidle dem, det er at reklamere. Det koster mange tusinde kroner at reklamere og få tv-reklamer.

Spørgsmålet om midler eller ikke midler vil jeg besvare med at citere kulturministeren fra Politiken den 15. januar:

»Den rytmiske musik har brug for anstændige vilkår på lige fod med alle andre selvstændige kulturarter, og med det fremsatte forslag fra regeringen har den rytmiske musik mulighed for at få de samme spilleregler og økonomiske støtte som den etablerede finkultur«. Korrekt.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.